

טינו מושקוביץ

שרעבי שררבים

“נפגשות בגי עס־הזקב בצנתרות־זקב, למען
תעל שירת־הזקב לשקלול יפי זמות קיץ”

טשרניחובסקי

כפּוֹת רְגָלִים נִרְתְּעוֹת מִחוּל הַיָּם ;
(בְּלִי נַעֲלִים מִן הָאֲנִיָּה).
מוֹחֵל עַל הַסְּבִיבָה הַחוּלְגָנִית בְּכַת אַחַת.
זֶה אֶף גִּיד מִחוּ"ל
וּכְבָר מוֹכֵן –
לְחַתֵּם עַל כָּל נִיר, יִהְיֶה זֶה כְּתַב תְּבִיעָה
אוֹ שְׁטַר קִנְיָן
אוֹ מְסַמְכֵי כְּנִיעָה.

מִקּוּ הַמַּיִם תוֹר
וּבְסוֹפוֹ דוֹכֵן
וּבְתוֹכוֹ פְּקִיד
מְנַפִּיק: "אַחַד – אֵת חִפְיָה.
אַחַד – קוֹמְבִינְזוֹן."
מוֹרָה: "לְחַפֵּר מִכָּאן
אֵילֶף,
הַלוֹף חֲזוֹר"

תִּקַּן אֲצִלִי צְנוּר וּבָא בְּחֻשְׁבוֹנָיו –
סְפִירוֹת מְלוֹא הַפְּרָצוּף.
מִכִּיר אֵת הַצְּנִנְתָּ עַל בְּרִיָּה.
שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה רְצוּף.
אַמִּין בְּסוֹף־הַכֹּל; הַחֲזִיר לִי מֵאָה שְׁקָל !

מצד שני, עם כל הנזקים,
הוא עוד תיב לי אלף לפחות;
(סדקים מהרצפה עד הטפחות).

מפיר את האסלות על תכולתן;
(כל אלה מחלות, ויש לכלותן).
"השרשים פורצים בין חריצים –
כל הבטון חשוף,
מלא טמפונים מספגים בכל הטוב...
זה ים של עבודה!"

רוכנים מעל הפתח בבירוב.
חתול מניע את אזניו במהירות.

פועל ומתכנת את העוזר:
"תביא לי שבדי, קח ניר סופג, תבדק שלא נוזל"
כך גם תכנת בלדותן את שתי בנותיו:
החדיר בהן רגישות והן בעקבותיו,
אמצו דבור מפגן, פרצוף נרגן.
צמחו פסי שער על הזרועות
ועל הבטן גם,
(אולם שפם – בשום פנים).

*מיצרות פולין ואל ערנת ערב
המזג זב מקנקוב לשרעב*

"הערביות זורקות טמפונים לאסלה
והטמפונים מתנפחים!
זורקות לשם הפל
קבבים, מגבונים,
וזה מצחין.
"טמפונים, מגבונים..."

(כף העוזר) –

שנון קדחתני. צעיר מאוד
וכבר שער על כל פרקי האצבעות.
חולם דירת קבלן ביבנה – קרת בצמיחה.
בינתיים עוד מגיש בלים, עת רובן השרבב
משמיע את הוראותיו.

”יחף. שבבים מהספון בכל עקב.
(תברייג את הסיפון כמו שצריך, הוא מתעקם)
(שוב מתעקב על חשבוניו
בלי להסיר מבט מן השפכים).“

”רזה כזה. חור מאוד. חששתי – שחפתי.
ולי ישר – האת ביד; תחפר, אומרים, מיד.“
חטטתי ברגבים בלי חשק מיוחד
יומית – שני קילו שמש על הערף
ועל הצוואר.
אקלים כזה מקריש. מנביט שער;

הרי מוטלת על אדם חובת המלאכה
גם אם בלי חשק...“
(כף ההלכה)

*מיצרות פולין ואל ערנות ערב
המוגזב מקנקוב לשרעב*

היומיות צמחו לו שזף צוארי.
עבו לו את ערפו הצמריי.

הוא מתנדב בזק”א, סניף בתים דרום
והגופות באות לו פה וכה.
הולך להרצאות כל יום שלישי –

לומד להפטר מהן
ותוצאות עוד אין.

זה בחצר עקשו,
מול פתח הביוב;
אני, הוא, העוזר, והגופות.
חתול מריח שוב.
נכעט משם.

חצר כזו, הקיץ בא אליה מאבק.
באוטובוס. מפית רעש-חויץ.
בפית העולה אל הפרצוף
ראי אפשר לצאת
בלי לקמץ אותו אל הקצה.
בלי למצמץ.
אקלים גקשה כזה – צחחה של נים לא נים,
ופסבדונים – 'שרעבי שרבכים'.
(זה צליל שרשי שפא לי לשגן)

החול פה כמו נסחט מן העבים.
הוא בקירות אצלנו ונחרץ על שן.

המקקים מאגדים. פורצים גודים-גודים.

“אחר-כך נעלה אל הדרים”

האוטובוס נוסע. מחרחר. ובתוכו פרצוף-פרצוף.
אותו אחר.
כפול עשרות מונים.
בורקות באור, עצמות הלחיים השחומות.
גבות מפחמות
ומתחתן עיני אדם מטמטמות,
ומפתעות לעד.

נמוך, שמן, שער וגם
יחם.

חכה לנפצים
ולמיני מנפנפים.
בלתי מוכן ואגבי,

מגיב בסמאלה,
חמסה וכולי.

שבטי פלו,

יורק שלוש: "את היפנית לא להעביר מיד ליד"
מניח

"ועכשו תרים...
אסוף את הכלים
ולארגז"

זה האקלים. אקלים בולל הפל.
יחול.

מולו הים הוא סוף
הממעף את תנאי החוף בתוף מחוף.

כל רעשי-החוף נושבים אל הפרצוף המצטמק
ונאלץ לסתם את נחיריו כדי לצאת;

*מיצרות פולין ואל ערות ערב
המזוג זב מקרקוב לשרעב*

נשליף אל האסלה! נורק מהחלון!

נפקיע מן הדירים את החצר!

נקים בה חנה ונעמיד לה שער חשמלי!

"תרצו לחנות? תואילו לשלם... אלפים בפללי, ועוד שמונים חדשי
על החשמל, המצלמות והכוש
שטמטאטא פה פעם. פעם ב..."

צועק על השכנים שישתמו: "זה לא פה תאטרוך".
נזעק כשמתכלים עליו עובר.
חם בחצר. תמוה בחצר.
העכוזים בתוף "כתרי הפלסטיק".
ארוזים.
תוצר של נשואייקרוכים ובגדידודו ובגני דודיידודיו.
דדי בנות דודותיו.

וחדנה בחשש –
"מתר להם להתאסף פה בצורה כזאת? זה לא חקי!
אפשר פה שקט כבר?
דממה?!"

"רוצה להתרחץ הבהמה..."
צוחקים ורוקקים בהנאה.

אם אין רמזור
גם אין חקי תנועה.
האוטובוסים והאנשים – גבבים-גבבים.
וחבורות בני-נער ערבים. על אופני-סילון.
צורחים. פולטים קצרות.
כל אלה הם סממני החצרות.

הם בני מזרח וגם אני אזור
וגם אני מכרח בצבע עור ובצעמות קולי
כריח גוף שלי
ובפטריארכליות שלי...
אבל אוהב לראות אותם נופלים מאופניהם בשיא המהירות
ונמרחים על מדרכות.
מתעופפים רחוק.
ונפצעים פצעים. נוטים למות.

שולֵה מן הביוב טמפונים. חתולים.

בוטט בַּחֲתוּלִים,

וְלַעֲזוֹר זוֹרֵק מְלֵה

זוֹרֵק פְּזִילָה

זוֹרֵק מִבְּרֵג.

“אם הוא נוסע ככה,

אז שִׁיהֶרֶג.

בְּאַנְיָה הַיִּיתִי אֵיזָה אֵיץ', או אֵיזָה בְּרֵג,

לֶךְ תִּזְכֶּר”

הַרְדִּיו מְקוּמֵי לַעֲיָפָה.

הָאֲוִירָה הַמְּפַקֶּקֶת הַרְעָפָה

עַל רוּחַ הַקָּדִים הַמְּזוֹרְחִית

וְעַל הַהֲנִיָּה הָאֲזוֹרְחִית.

וּבְחֶצֶר אֵין אֵף חוֹצֵץ בֵּין הַחֶצֶץ לַחוּל.

בֵּינָם לְבֵין הַחַר בְּסוּלְיָה.

בֵּינוּ לְבֵין חֲרִיץ שְׁעִיר – גַּם שָׁם צְדָפִים וּמוֹף.

וּבִמְבוּךְ הַתְּצֹרוֹת הַיּוֹם קָצָר.

בְּאַרְבַּע אַחֲרֵי הַצְּהָרִים, הַשְּׁעָה הָאֶפְיָנִית.

שְׁעַת צְמַת מַעֲשִׂים שֶׁל יוֹם רְגִיל;

הָאוֹר אוֹרֵב לְאֵין.

בְּרִדּוֹ מְשֻׁדָּרִים אֵת זֶה בְּזִמְנָה.

שְׁדֹרוֹת שֶׁל מוֹסָפִים

מְמַסְכוֹת בְּדֵק פְּלֵאֵי

שֶׁל הַתְּאֵבָקוֹת עֶפֶר.

וּתְצֹרוֹת בֵּינָן לְבֵין עֶצְמָן

כְּמַחְצָבוֹת גְּרָנִיט מְפֻדָּרוֹת.

אֲחֵר הַצְּהָרִים צֵץ עַל הַגְּדֹרוֹת מְרַגֵּשׁ חֲרִיף

שֶׁל הַעֲדָר בְּרֹרוֹת.

זֶה הָאֶקְלִים ; זֶה מְזַגְהָאֹוִיר,
מְמַטֵּיר אֶת הַסְּבִיבָה עַל הַשְּׁבִילִים.
עַל הַשְּׂכָנִים הַנְּטָפְלִים.
עַל רוֹבֵן, עַל עוֹזְרוֹ וְעַל הַחֲתוּלִים.
וְהַגּוֹפּוֹת, מְטַנְפוֹת, מְעוֹדְדוֹת
וּמְלַבּוֹת אֶת יְצֵר הַחֶצֶר.

“גּוֹפּוֹת גּוֹפּוֹת, מַה יֵשׁ לָכֵן ? תִּלְכוּ מִפֶּה, עַכְשָׁו !
זֶה לֹא מְקוֹם לְגוֹף לֹא מְתַפְקֵד
וְגוֹף לֹא מְתַפְקֵד מְסַרִיחַ בְּמִיחָד.
תְּשִׁימוּ עֲלֵיכֶן אֵיזָה תְּכָשִׁיר,
אֲתֶן מוֹשְׁכוֹת זְבוּבִים וּמַחְלוֹת.”

הַצְּנוּרוֹת נוֹזְלִים, הַמְּצַחִים זְבִים,
הַפְּרָצוּפִים צוּפִים מְהַחְלוֹן :

“יֵשׁ כָּלֵל בְּנִדְלוֹת – אִם זֶה יֵשֶׁן, עֲזוּב.
תִּתְחִיל תִּקְוֶן וְלֹא תִגְמַר.
כְּרַגַע זֶה מַחְזִיק בְּזַכּוֹת הַחֲלוּדָה.
לְהַתְּעָרֵב,
יִפְרֹץ מִכָּל חֲרִיץ וְחַר.
וְתִצְטָרְכוּ פֶה לְהַחְלִיף הַכֹּל.
וְתִצְטָרְכוּ לְלֶכֶת וְלַחְזֹר
עִם חֲמָרִים,
לְהַעֲמִיס שְׂרֵת חֲמוּרִים”

“אֲתֶם צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ !
אֵין מַיִם לְמַקְלַחַת, וְלִתְהַ...”

וְחֲדוּהָ, לְמוֹדֵת דֵּינֵי דֵּיּוֹר,
תְּזַמִּין וְדַאי נִידַת שֶׁל פְּקוּיַח עִירוֹנֵי,
עַל הָעֵדָה הַזֹּאת –

נִקְהַל פֹּה אִישׁ עַל אִישׁ,
חִלְדָּה עַל גֵּב חֲתוּל,
טַמְפוּנִים וְחֲתוּל; ;

שְׂרָעָבִי רוֹבֵן כָּל בְּתֻלְאוֹבוֹת שְׂרָב.
בְּעֶסְוִקִי שְׂרָבָרָב.
הַיּוֹם, קְטוּל,
צוּנָח אֶל בְּיֹוֵב תְּקוּל; ;
יְאוּשׁ פְּשׁוּט שֶׁל עֲרוּבֵי עֶרָב.